

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

70 anys després | Un oncle-avi meu va perdre la guerra. I es va ben guanyar l'oblit: vaig saber de la seva militància en el comitè antifeixista encara no fa ni deu anys. A casa, com a tantes cases banyolines, de la guerra no se'n parlava; és més, amb la democràcia, demanaven, en veu baixa, que no «em significués», que no em comprometés. Fa setanta anys que el meu parent va travessar la frontera, exiliat, com tants d'altres banyolins represaliats: la Biblioteca de Banyoles els ha recordat amb una llista i una petita exposició. En aquesta llista hi consta, també, el nom de Llorenç Busquets, alcalde republicà afusellat el 1939. El 4 d'abril es va posar el seu nom al passatge que ressegueix el rec Major des del carrer Sardana al carrer Canat. Està bé que el recordin –i amb ell a tota aquella generació de banyolins–, i està bé que el recordin amb un passatge lent, agradable, sòlid, que acompanya l'aigua del rec Major, fugissera com la memòria. Just després de descobrir la placa amb el nom de l'alcalde afusellat, se celebrà un acte de commemoració dels 30 anys d'ajuntaments democràtics; no es poden posar els dos actes al mateix sac: és una manera subtil i perversa de tornar-nos a dir que «no ens signifiquem».

Commemoració republicana | D'uns anys ençà la gent d'Iniciativa Verds de Banyoles i comarca organitzen la commemoració de la proclamació de

la República. Enguany es va fer un breu acte a l'Auditori de l'Ateneu. En un espai despullat, amb una bandera tricolor com a únic decorat, es va recordar la vigència dels ideals republicans i es va oferir un concert a càrrec de la Jove Orquestra de Banyoles. La peça clau d'aquest concert va ser la recuperació, en versió per a orquestra i no en la seva original versió per a cobla, de la curiosa i mestissa *Sardana republicana*, obra de l'autor Joan Viladomat. La peça és una curiosa i enriolada barreja de xotis i sardana, com a mostra d'agermanament dels diversos pobles de la Península Ibèrica. La *Sardana republicana* fou estrenada públicament per primera vegada a la plaça Major de Banyoles el 1934 i, segons sembla, no s'havia tornat a interpretar des de llavors.

Dels beis dels batlles | El meu nebot, que és un pèl eixelebrat, em ve l'altre dia i em diu: «Us hi heu fixat, oncle, que cada alcalde té el seu bei?». «...?». «Sí, mireu: en Solana era home de teatre, i va potenciar el Teatre Municipal i l'Escola de Música; en Bosch era historiador, i va potenciar les edicions de llibres d'història, i ara en Noguer, relacionat amb el món de l'esport, defineix el gimnàs de l'escola de La Vila, aconsegueix la Copa del Món de Rem, millora les instal·lacions del FC Banyoles i organitza una trobada amb tots els factòtums del futbol –Villar, Samaranch i Moner inclosos– per mostrar el nou projecte del Camp Vell amb la picossada d'euros que li han arribat de la Federación Española. Doncs això: cada alcalde, un bei». Quan li plantejo que no hi veig cap relació, ell em

surt amb això: «700.000 euros per arreglar can Quim del Rec i posar herba artificial al camp de futbol, a més de la transformació de tota la zona amb la millora notable del passatge Lluís Busquets, són bons motius per no esperar 70 anys a recordar-los. Jo faria com a Hollywood: posaria estrelletes amb els seus noms en aquest passatge lent i sòlid a prop de l'aigua fugissera del rec Major. Així els recordaríem i, si convingués, els trepitjaríem». Coses de l'impertinent del meu nebot.

EL RIPOLLÈS/ LA Cerdanya

josep m. sebastián

El Ripollès, un territori segur | El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya (és a dir, el responsable de la policia i la seguretat ciutadana), Joan Saura (ICV), va qualificar Ripoll i el Ripollès com «una de les zones més segures de Catalunya». L'alcalde de Ripoll, Teresa Jordà (ERC), ho va ratificar i subratllar amb dades estadístiques. Segons els seus números, la delinqüència i les faltes han disminuït un nou per cent aquest any, en relació amb el mateix període en el 2008. Aquesta autofelicitació dels dos mandataris no es correspon, però, amb la manera com perceben la situació molts ciutadans, que es queixen que la intensa vigilància i la dràstica aplicació de les normes que apliquen Mossos d'Esquadra i Policia Local de Ripoll no s'adiuen amb la realitat social de la comarca. L'excessiva vigilància i la inflexibilitat amb petites coses fan que

